

VÅR FÖRSTA DAG PÅ FLODEN

Hur underbart, hur härligt! Inga ord kunna skildra hur jag njöt. Under en hel månad hade vi bland tunganska soldathopar varit hotade till livet och inom fängelsemurar berövats varje skymt av frihet. Nu voro vi ute i vildmarken utan annan kontroll än de båda hyggliga kosackerna, för vilka båtfärden utgjorde ett behagligt avbrott i deras tunga krigstjänst och nu skulle vi inom kort vända ryggen åt de sista människorna i denna del av jorden. Åter skulle mitt liv förflyta på en asiatisk flod; från dylika färder bevarade jag oförgätliga och dyrbara minnen. År 1899 hade jag med en färja drivit utför hela Tarim för att följande år med kanoter befara och kartlägga det dåvarande deltats slingrande vattenarmar. År 1907 hade jag gjort en mycket kort men oförgätligt pittoresk färd i en båt av hopsydd jakhudar på Tsangpo eller övre Brahmaputra i Tibet. Nio år därefter drev jag på en färja 104 sv. mil utför Euftrat från Djerablus till Feludja och gick, 1930, på floden Luan-ho i en kinesisk djonk från Jehol ned mot kusten.

Och nu började jag åter en idyllisk färd på en flod i Asien. Men denna nya färd var av större betydelse än de föregående. Den skulle utgöra slutstenen i det